

TRI ÂN LÒNG NHÂN LÀNH ĐỨC MẸ MARIA

Vào đầu thập niên 1920, ông Rodolfo Cucculelli là thợ rèn giỏi giang nơi làng quê ở miền Nam nước Ý. Từ 12 năm qua, ông tận tâm phục vụ khách hàng không ngơi nghỉ. Sở dĩ được như vậy là vì ông học nghề với Ông Nội Enzo ngay từ thưở mới lên 7 tuổi.

Hồi ấy, cứ mỗi buổi chiều từ trường trở về nhà, Rodolfo đều dừng lại nơi nhà Ông Nội là thợ rèn. Cậu bé ở lại đó mãi cho đến khi mẹ cho người đến gọi mới về. Mỗi ngày, giữa hai ông cháu đều đặn diễn ra cuộc trao đổi "văn hóa". Rodolfo kể lại cho Ông Nội nghe tất cả những gì cậu bé học được tại trường. Phần Ông Nội Enzo, luôn luôn dành sẵn cho chú bé một món đồ chơi mới! Mỗi ngày mang lại cho hai ông cháu một niềm vui lạ. Vì thế, ngày Ông Nội cao niên, dĩ nhiên Ông Nội giao trọn cái lò rèn cho người cháu thân yêu, luôn 'hủ-hỉ' gần kề trong những tháng ngày xuân xanh tươi trẻ.

Từ đó, ông Rodolfo làm chủ cái lò rèn cùng với một chú thợ giúp.

Một buổi sáng, chú thợ đi vắng, ông chủ làm việc một mình. Vì làm việc quá nhiều và quá mệt, ông Rodolfo lơ đãng đặt trên đầu kệ một thanh sắt nặng. Ông bỏ đó rồi đi nghỉ. Đến chiều, khi trở lại lò rèn, ông đi ngang cái kệ có thanh sắt. Thanh sắt bỗng rớt trúng ngay đầu ông Rodolfo. Sau vài phút hoàn hồn, ông bắt đầu làm việc như thường.

Ông làm không được lâu, vì ông cảm thấy đau đầu kinh khủng. Ông quyết định đóng cửa lò rèn. Nhưng chỉ đi được vài bước, ông bị ngã quỵ vì đau đớn. Ông kêu người đến giúp. Người nhà thấy tình trạng khẩn trương vội vàng mang ông Rodolfo đến ngay nhà thương. Tại nhà thương, tình trạng sức khoẻ ông càng trầm trọng hơn. Chỉ trong vòng vài giờ, ông bị bán thân bất toại và mất hẳn con mắt trái.

Tuy nhiên, trong tất cả tiến trình tai nạn thảm thương bất ngờ này, ông Rodolfo vẫn giữ nguyên nét bình thản. Rồi ông khẩn thiết cầu nguyện và cầu nguyện. Ông cầu nguyện với trọn tâm tình. Trong khi đó thì các bác sĩ tỏ ra tuyệt vọng, bó tay chịu trận. Sau vài ba ngày giữ ông tại nhà thương, họ ký giấy cho ông xuất viện.

Ngay buổi tối hôm ấy tại nhà, ông Rodolfo Cucculelli nằm mơ thấy Đức Chúa GIÊSU và Đức Mẹ MARIA hiện ra trong phòng mình. Hai Vị nói chuyện thì thầm với nhau khiến ông không nghe được gì. Cho tới một lúc, ông Rodolfo thấy Đức Chúa GIÊSU cúi đầu tỏ dấu khiêm tốn vâng phục và ông chỉ nghe rõ ràng từ miệng Đức Mẹ phát ra 4 tiếng:

- tháng 5 ngày 8!

Khi tỉnh dậy, ông Rodolfo thấy mình được khỏi chứng bán thân bất toại. Ông vui mừng không tả xiết. Đây là một phép lạ tỏ tường khiến không ai chối cãi được, kể cả các bác sĩ.

Thế nhưng, vẫn luôn luôn có những kẻ "bán tín bán nghi". Họ nghi ngờ đặt vấn nạn:

- Nếu đúng là phép lạ, tại sao chỉ có một phần? bởi vì, con mắt trái vẫn còn bị mù?

Về phần ông Rodolfo, mặc ai phản ứng thế nào tùy ý, ông vẫn một lòng yêu mến cùng dâng trọn niềm tri ân lên Đức Mẹ. Ông trở lại với công việc thường ngày nơi lò rèn. Nhưng ông không bao giờ quên 4 tiếng:

- tháng 5 ngày 8!

Hai tháng lặng lẽ trôi qua. Đúng ngày mừng 8 tháng 5, ông Rodolfo đóng cửa lò rèn và mau mắn đến nhà thờ. Ông dự định sẽ ở lại nhà thờ lâu thật lâu để cầu nguyện. Trong đầu ông luôn vang vọng:

- mừng 8 tháng 5!

Khi vào nhà thờ, ông Rodolfo đến thẳng trước Nhà Tạm, cúi mình thờ lạy Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể. Xong, ông đến bàn thờ dâng kính Đức Mẹ MARIA. Nhưng ông ngạc nhiên biết bao khi nhận ra Đức Mẹ trong bức ảnh cũng là Đức Mẹ đã hiện ra với ông trong giấc mộng. Ông bối rối phủ phục trước bức ảnh và khi ngước mắt nhìn lên, ông ngạc nhiên như thấy bức ảnh Đức Mẹ cứ mỗi lúc một đẹp hơn, đẹp hơn mãi .. Lúc đó, ông Rodolfo mới nhận ra mình chiêm ngắm bức ảnh Đức Mẹ MARIA với cả hai con mắt nguyên vẹn.

Nói sao xiết, kể sao cùng nỗi niềm tri ân của ông Rodolfo Cucculelli đối với lòng từ ái bao la của Hiền Mẫu Thiên Quốc.

Hôm ấy là ngày mừng 8 tháng 5.

... Đức Chúa GIÊSU nói với các môn đệ: "Anh em hãy tin vào THIÊN CHÚA. Thầy bảo thật anh em: Nếu có ai nói với núi này: 'Dời chỗ đi, nhào xuống biển!' mà trong lòng chẳng chút nghi nan, nhưng tin rằng điều mình nói sẽ xảy ra, thì sẽ được như ý. Vì thế, Thầy nói với anh em: Tất cả những gì anh em cầu xin, anh em cứ tin là mình đã được rồi, thì sẽ được như ý" (Máccô 11,22-24).

("Il Settimanale di Padre Pio", n.13, 23-3-2003, trang 15)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt